Stanowisko Rady do Spraw Cyfryzacji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady EU KIDS ACT - „UE na straży odpowiedzialnych i godnych zaufania przestrzeni cyfrowych w internecie” (COM (2026) 681 final, 2026/0286 (COD)).

Przedmiot wniosku Komisji Europejskiej z dn. 17 września 2026 r.

Wniosek przewiduje ustanowienie horyzontalnych, zharmonizowanych ram ochrony małoletnich w internecie, opartych na art. 114 TFUE[1]. Uszczegóławia art. 28 rozporządzenia (UE) 2022/2065 (DSA)[2] i uzupełnia rozporządzenie (UE) 2024/1689 (AI Act)[3], przenosząc do „prawa twardego” znaczną część wytycznych Komisji z 2025 r. dotyczących ochrony małoletnich.

Projekt ma objąć swoim zakresem internetowe serwisy społecznościowe, usługi platform udostępniania wideo, gry internetowe, sklepy z aplikacjami, systemy operacyjne, towarzyszy AI oraz ogólne chatboty konwersacyjne. Kluczowe rozwiązania to:

- zharmonizowany minimalny wiek 15 lat do samodzielnego zakładania kont i korzystania z kont przypisanych małoletnim w internetowych serwisach społecznościowych i na platformach wideo o funkcjach ryzykownych dla małoletnich, z możliwością zakładania przez opiekunów kont o ograniczonych funkcjach dla osób, które ukończyły 13 lat, lecz nie ukończyły-15 lat (art. 6) oraz szczególnymi warunkami dostępu do platform wideo pod kontrolą opiekuna dla dzieci poniżej 13 lat (art. 7);
- obowiązkowe zasady bezpieczeństwa na etapie projektowania (art. 8-15), obejmujące m.in. zakaz funkcji uzależniających, ochronę czasu snu i nauki szkolnej, bezpieczne ustawienia domyślne, ograniczenie kontaktów z nieznajomymi, systemy rekomendacji niewykorzystujące domyślnie sygnałów zaangażowania oraz zakaz eksponowania małoletnich na „loot boxy”;
- obowiązki dostawców lub administratorów sklepów z aplikacjami w zakresie klasyfikacji wiekowej (art. 16-17) oraz sygnał wieku udostępniany przez systemy operacyjne za zgodą użytkownika (art. 29 ust.6);
- szczególne wymogi dla towarzyszy AI i chatbotów, w tym unikanie funkcji symulujących relacje międzyludzkie i prowadzących do zależności emocjonalnej (art. 14);

[1] Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U.2004.90.864/2)
[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U.UE.L.2022.277.1)
[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) (Dz.U.UE.L.2024.1689)

- weryfikacja odpowiedzialności rodzicielskiej (art. 26) oraz zharmonizowane zasady potwierdzania wieku, z wyłączeniem oświadczenia własnego użytkownika (art. 27-32), w tym obowiązek państw członkowskich udostępnienia co najmniej jednego rozwiązania z zakresu weryfikacji wieku (art. 31);
- wykorzystanie istniejących mechanizmów nadzoru i egzekwowania prawa przewidzianych w DSA, AI Act i RODO, z przyspieszonym postępowaniem Komisji (zmierzającym do wydania decyzji w ciągu 90 dni) oraz sankcjami zależnymi od rodzaju naruszenia i właściwego reżimu nadzoru (art. 34-38).

Polska należy do państw, które w latach 2025-2026 prowadziły własne prace legislacyjne w tym obszarze, w tym nad ustawą o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych w internecie. Projektowane rozporządzenie może zatem istotnie oddziaływać na obowiązujące i przygotowywane regulacje krajowe, funkcjonowanie infrastruktury cyfrowej państwa, w tym rozwiązań służących potwierdzaniu wieku i tożsamości (m.in. aplikacji mObywatel oraz rejestrów publicznych), a także na działalność przedsiębiorców świadczących usługi cyfrowe.

Ocena ogólna

Rada ds. Cyfryzacji popiera cel i kierunek wniosku, wskazując jednak na potrzebę doprecyzowania przepisów dotyczących potwierdzania wieku, odpowiedzialności rodzicielskiej, zakresu podmiotowego oraz krajowych skutków wdrożeniowych. Rada rekomenduje, aby Rada Ministrów RP poparła jego cele oraz wybór rozporządzenia jako instrumentu. Rozbieżne projekty przepisów krajowych, notyfikowane w procedurze TRIS przez kilka państw członkowskich (w tym Polskę), różnią się progami wiekowymi od 13 do 16 lat i zakresem usług. Jednolity standard unijny zwiększa pewność prawa i skuteczność wobec globalnych dostawców, z którymi pojedyncze państwo ma ograniczone możliwości egzekucji.

Rada ds. Cyfryzacji wskazuje, że wniosek jest spójny z jej wcześniejszym stanowiskiem Rady w sprawie ochrony małoletnich przed wykorzystaniem seksualnym w sieci (2025 r.)[4]. Ograniczenie kontaktów dorosłych nieznajomych z dziećmi, domyślna niewidoczność profili oraz blokada transmisji na żywo mogą zmniejszyć ryzyko uwodzenia i szantażu seksualnego.

Rada ds. Cyfryzacji szczególnie popiera:

- przeniesienie ciężaru ochrony z rodziców i dzieci na dostawców usług poprzez obowiązek bezpieczeństwa na etapie projektowania;
- objęcie regulacją gier internetowych, sklepów z aplikacjami i systemów AI, a nie wyłącznie mediów społecznościowych;

[4] Stanowisko Rady do Spraw Cyfryzacji wraz z rekomendacjami w zakresie działań niezbędnych do podjęcia w celu ochrony małoletnich przed wykorzystaniem seksualnym w sieci

- uznanie, że oświadczenie własne nie jest wystarczającą metodą potwierdzania wieku;
- oparcie potwierdzania wieku na unijnych ramach tożsamości cyfrowej (eIDAS 2) i rozwiązaniach chroniących prywatność;
- wykorzystanie istniejących struktur nadzoru DSA i AI Act zamiast tworzenia nowych organów.

Jednocześnie Rada ds. Cyfryzacji identyfikuje obszary wymagające zmian lub doprecyzowania. Największe ryzyka dotyczą praktycznej wykonalności i proporcjonalności potwierdzania wieku, weryfikacji odpowiedzialności rodzicielskiej, szerokości definicji usług objętych regulacją oraz obciążeń dla państwa i mniejszych przedsiębiorców oraz zasad odpowiedzialności i proporcjonalności sankcji.

Rekomendacje Rady ds. Cyfryzacji

1. Poparcie progu 15 lat przy jednoznacznych kryteriach kwalifikacji usług

Rada rekomenduje poparcie zharmonizowanego progu 15 lat dla samodzielnych kont, zbieżnego z kierunkiem krajowych inicjatyw. Ograniczenie dotyczy jednak usług posiadających określone funkcje (m.in. rozpowszechnianie treści w czasie rzeczywistym, kontakt z nieznanymi użytkownikami, rekomendacje oparte na profilowaniu, projektowanie nastawione na zaangażowanie). Kryteria te powinny zostać określone w przepisach w sposób zamknięty i sprawdzalny, a nie wyprowadzane z motywów.

Rząd RP powinien zabiegać o:

- wskazanie, kto i w jakiej procedurze rozstrzyga, że dana usługa podlega odroczonemu dostępowi oraz publikację przez Komisję Europejską aktualizowanego wykazu takich usług;
- jednoznaczne określenie relacji rozporządzenia do przepisów krajowych, w tym do polskich regulacji dotyczących dostępu małoletnich do treści pornograficznych oraz wskazanie, w jakim zakresie przepisy krajowe będą mogły być nadal stosowane po rozpoczęciu stosowania przedmiotowego rozporządzenia;
- klauzulę przeglądu opartą na mierzalnych wskaźnikach skuteczności (np. odsetek kont małoletnich poniżej progu, migracja do usług nieobjętych regulacją, wpływ na dobrostan), z dostępem do danych dla niezależnych badaczy, z uwzględnieniem zakresu podmiotowego i mechanizmów przewidzianych w art. 40 DSA oraz potrzebnego odrębnego dostępu do danych pozostałych dostawców i zasad ochrony danych osobowych.

2. Konta od 13 do poniżej 15 lat: ochrona prywatności nastolatka i sytuacje szczególne

Rada ds. Cyfryzacji popiera możliwość zakładania przez opiekunów kont o ograniczonych funkcjach dla osób, które ukończyły 13 lat, lecz nie ukończyły-15 lat. Odrębne zasady dotyczą dostępu dzieci poniżej 13 roku życia do platform udostępniania wideo za pośrednictwem konta opiekuna (art. 7 projektu).

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje, aby:

- narzędzia nadzoru rodzicielskiego nie dawały opiekunowi wglądu w treść prywatnej komunikacji nastolatka, zgodnie z zasadą rozwijających się zdolności dziecka i art. 7 oraz art. 24 Karty praw podstawowych[5];
- przewidziano ścieżkę dla dzieci w pieczy zastępczej, placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz w sytuacjach ograniczenia lub pozbawienia władzy rodzicielskiej, z uwzględnieniem właściwych zasad reprezentacji małoletnich;
- dostawcy zapewniali małoletniemu łatwy dostęp do pomocy (telefony zaufania, zgłaszanie przemocy) niezależnie od ustawień opiekuna.

3. Potwierdzanie wieku: prywatność, bezpieczeństwo i proporcjonalność

Rada ds. Cyfryzacji popiera wymóg wysokiej dokładności, niezawodności i nieinwazyjności potwierdzania wieku (art. 27-28). Zwraca jednak uwagę, że zgodnie z art. 8 wymogi ochronne dotyczą także użytkowników niezarejestrowanych, a odstąpienie od nich jest możliwe dopiero po potwierdzeniu pełnoletności.

W praktyce może to prowadzić do konieczności potwierdzania wieku również przez znaczną grupę dorosłych użytkowników internetu.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje, aby Rada Ministrów RP zabiegała o:

- utrzymanie i doprecyzowanie stosowanych zasad minimalizacji danych, braku powiązywalności transakcji (unlinkability) i stosowania dowodów z wiedzą zerową (zero-knowledge proofs), przewidzianych w art. 28 projektu, tak aby ani dostawca usługi, ani wystawca poświadczenia nie mógł śledzić aktywności użytkownika;
- jednoznaczne określenie zasad usuwania danych biometrycznych i obrazów dokumentów po zakończeniu weryfikacji oraz ograniczenie możliwości ich dalszego przetwarzania zgodnie z zasadą minimalizacji danych i ograniczenia celu przetwarzania;
- określenie skutecznej i jednolitej certyfikacji cyberbezpieczeństwa rozwiązań potwierdzania wieku, z uwzględnieniem mechanizmów przewidzianych w art. 29-30 projektu, niezależnych testów i okresowej ponownej oceny w ramach przewidzianej

[5] Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. C 202 z 7.6.2016)

certyfikacji unijnych rozwiązań identyfikacji wieku, gdyż infrastruktura ta stanie się celem ataków o wysokiej wartości;

- ocenę skutków art. 8 projektu dla wolności wypowiedzi i dostępu do informacji osób dorosłych oraz ograniczenie tego mechanizmu do funkcji rzeczywiście ryzykownych;
- stosowanie szacowania wieku wyłącznie w przypadkach, w których projekt dopuszcza inne metody niż unijna weryfikacja wieku oraz przy wykazanej skuteczności i braku dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie czy niepełnosprawność.

4. Krajowe rozwiązanie weryfikacji wieku: mObywatel i Europejski Portfel Tożsamości Cyfrowej

Art. 31 projektu zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia sposobów uzyskania poświadczenia dowodu wieku oraz udostępnienia co najmniej jednego rozwiązania z zakresu weryfikacji wieku. Dla Polski jest to zadanie wdrożeniowe o istotnych skutkach finansowych i organizacyjnych.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje, aby Minister Cyfryzacji:

- przyjął aplikację mObywatel, rozwijaną jako krajowy portfel EUDI, za podstawowe narzędzie wydawania i przedstawiania poświadczeń wieku, zgodne z unijnym schematem weryfikacji wieku i interoperacyjne z rozwiązaniami innych państw;
- zapewnił alternatywne ścieżki dla osób bez smartfona lub bez polskiego dokumentu tożsamości, w tym cudzoziemców, w szczególności obywateli Ukrainy, z uwzględnieniem dostępności rozwiązań dla osób z niepełnosprawnościami;
- przeanalizował możliwość wydawania poświadczeń małoletnim w wieku 13-17 lat (np. na podstawie mLegitymacji szkolnej i rejestru PESEL), z uwzględnieniem wiarygodności źródeł danych oraz zasad ich ochrony;
- przygotował szacunek kosztów i źródła finansowania w ramach oceny skutków regulacji do stanowiska Rządu RP.

Rada ds. Cyfryzacji wskazuje, że weryfikacja istniejących kont objętych tym obowiązkiem, z uwzględnieniem wyjątków (art. 32) obejmie w Polsce miliony użytkowników. Termin na jej przeprowadzenie powinien być skorelowany z rzeczywistą dostępnością portfeli EUDI i unijnej aplikacji weryfikacji wieku.

5. Weryfikacja odpowiedzialności rodzicielskiej wymaga rozwiązań państwowych

Art. 26 przewiduje różne podstawy weryfikacji odpowiedzialności rodzicielskiej. Rada ds. Cyfryzacji wskazuje na potrzebę zapewnienia wiarygodnych mechanizmów weryfikacji, umożliwiających dostawcom realizację obowiązków, z poszanowaniem zasad ochrony danych

osobowych. Wiarygodne potwierdzenie relacji rodzic-dziecko wymaga danych o uprawnieniu do działania w imieniu dziecka z poszanowaniem prywatności.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- zabieganie o unijny standard techniczny poświadczenia odpowiedzialności rodzicielskiej w portfelu EUDI, analogiczny do poświadczenia wieku, z uwzględnieniem właściwego zakresu uprawnień opiekuna;
- przeprowadzenie przez Ministra Cyfryzacji analizy wykonalności takiego poświadczenia na podstawie Rejestru Stanu Cywilnego i rejestru PESEL, z uwzględnieniem możliwości weryfikacji aktualności danych;
- uwzględnienie w analizie, że orzeczenia o ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej oraz ustanowieniu opiekuna prawnego nie są obecnie dostępne w rejestrach w formie umożliwiającej automatyczną weryfikację.

6. Bezpieczeństwo na etapie projektowania: wsparcie i doprecyzowanie

Rada popiera wymogi art. 9-13, w tym ochronę najważniejszych godzin snu (co najmniej 8 kolejnych godzin między 22:00 a 8:00), wyłączenie domyślnych sygnałów zaangażowania w systemach rekomendacji, opcję bez profilowania oraz prezentowanie cen w walucie krajowej.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- doprecyzowanie, w jaki sposób dostawcy mają ustalać „czas nauki szkolnej" w poszczególnych państwach, np. poprzez publikowanie przez państwa członkowskie parametrów w ustandaryzowanym formacie (otwarte dane), z uwzględnieniem różnic w organizacji systemów edukacji oraz zasady proporcjonalności obowiązków dostawców;
- zapewnienie spójności z przyszłym aktem w sprawie sprawiedliwości cyfrowej, przeglądem dyrektywy AVMSD[6] i dyrektywą 2005/29/WE[7] poprzez tabelę relacji przepisów oraz przeniesienie reguły pierwszeństwa z motywu 10 do części normatywnej;
- utrzymanie zakazu „loot boxów" i mechanizmów zmiennych nagród wobec małoletnich jako zakazu bezwzględnego, niepodlegającego wyłączeniu w drodze kodeksów postępowania.

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U.UE.L.2018.303.69)

[7] Dyrektywa 2005/29/WE dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych") (Dz.U.UE.L.2005.149.22)

7. Towarzysze AI i chatboty: precyzyjne definicje i podejście oparte na ryzyku

Rada ds. Cyfryzacji popiera objęcie regulacją towarzyszy AI i ogólnych chatbotów konwersacyjnych, w tym domyślne wyłączenie trwałej pamięci konwersacji z małoletnimi oraz zakaz funkcji mogących prowadzić do powstania zależności emocjonalnej.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- doprecyzowanie definicji „ogólnego chatbota konwersacyjnego", tak aby jednoznacznie rozstrzygała status asystentów AI wbudowanych w wyszukiwarki, pakiety biurowe i narzędzia edukacyjne;
- zdefiniowanie w artykułach cech uznawanych za „symulowanie relacji międzyludzkich" (np. deklarowanie uczuć, zniechęcanie do zakończenia rozmowy, odgrywanie roli partnera romantycznego);
- ponowną ocenę zwolnienia mikro- i małych przedsiębiorstw z monitorowania po wprowadzeniu do obrotu - część najbardziej ryzykownych aplikacji typu „towarzysz AI" tworzą małe podmioty, dlatego kryterium powinno być ryzyko, a nie wielkość dostawcy;
- jednoznaczne określenie właściwości organów nadzoru nad tymi wymogami zgodnie z mechanizmami przewidzianymi w AI Act, w tym kompetencji Komisji Europejskiej i krajowych organów nadzoru rynku, oraz zapewnienie współpracy z koordynatorami do spraw usług cyfrowych.

8. Sklepy z aplikacjami i systemy operacyjne: neutralność i interoperacyjność sygnału wieku

Rada ds. Cyfryzacji popiera obowiązek klasyfikacji wiekowej aplikacji i udostępniania sygnału wieku przez systemy operacyjne. Istotna część rynku sklepów z aplikacjami i systemów operacyjnych jest jednak kontrolowana przez niewielką liczbę dostawców, w tym podmioty wyznaczone jako strażnicy dostępu (w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2022/1925 (DMA)[8]. Bez dodatkowych zabezpieczeń mogą oni przejąć de facto rolę centralnego weryfikatora wieku w Unii Europejskiej.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje, aby:

- sygnał wieku przekazywał wyłącznie przedział wiekowy, był udostępniany na równych zasadach wszystkim aplikacjom i alternatywnym sklepom oraz nie mógł służyć do profilowania ani preferowania własnych usług;
- dostawcy aplikacji mieli prawo do odwołania od klasyfikacji wiekowej, a metodyka klasyfikacji była jawna i oparta na wspólnych kryteriach (np. PEGI jako punkt odniesienia dla unijnych kodeksów postępowania);

[8] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U.UE.L.2022.265.1)

- unijne rozwiązanie weryfikacji wieku i portfele EUDI były akceptowane przez sklepy i systemy operacyjne jako równorzędne z ich własnymi mechanizmami, z zapewnieniem interoperacyjności i niedyskryminacyjnych warunków dostępu;

9. Proporcjonalność wobec MSP i polskiego sektora gier

Definicja gier internetowych obejmuje każdą grę z komponentem online, także wyłącznie w zakresie dystrybucji lub zakupu, a wniosek nie przewiduje wyłączeń dla MSP. Polska ma jeden z największych w Europie sektorów produkcji gier, złożony w dużej mierze z małych i średnich studiów.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- zróżnicowanie obowiązków w zależności od rzeczywistego ryzyka gry (komunikacja z nieznajomymi, zakupy w grze, treści tworzone przez użytkowników), a nie od samej obecności komponentu online;
- dłuższy okres przejściowy dla mikro- i małych przedsiębiorstw oraz udostępnienie przez Komisję wytycznych, wzorców i otwartych implementacji referencyjnych;
- zabieganie o to, aby koszty potwierdzania wieku dla MSP były ograniczone dzięki bezpłatnemu dostępowi do unijnej aplikacji weryfikacji wieku.

10. Krajowy model nadzoru, skargi i zasoby

Wniosek opiera egzekwowanie na koordynatorach do spraw usług cyfrowych i organach nadzoru rynku AI, a małoletnim i opiekunom przyznaje prawo skargi do właściwego organu (art. 21). W Polsce oznacza to nowe zadania dla Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych oraz dla organu nadzoru AI.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- wskazanie już na etapie stanowiska Rady Ministrów RP planowanego krajowego modelu kompetencji i współpracy organów (UKE, organ nadzoru AI, UODO, UOKiK, KRRiT, Rzecznik Praw Dziecka), z jednym punktem przyjmowania skarg;
- zapewnienie przyjaznej dziecku procedury skargowej w języku polskim oraz zasobów kadrowych i finansowych na jej obsługę, z uwzględnieniem dostępności dla osób z niepełnosprawnościami;
- wykorzystanie doświadczeń Dyżurnet.pl (NASK) i Centrum Bezpieczniejszego Internetu w obsłudze zgłoszeń;
- doprecyzowanie egzekwowania wobec dostawców spoza UE, w tym zasad realizacji i skuteczności obowiązku wyznaczenia przedstawiciela prawnego (art. 24).

11. Edukacja i kompetencje cyfrowe jako warunek skuteczności

Regulacja nie zastąpi edukacji. Rada ds. Cyfryzacji popiera obowiązek przygotowania przez państwa członkowskie działań wspierających małoletnich (art. 33) i rekomenduje powiązanie ich z Polityką Cyfrowej Transformacji Edukacji oraz istniejącymi krajowymi programami i inicjatywami w zakresie edukacji i bezpieczeństwa cyfrowego.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje w szczególności:

- program edukacyjny dla rodziców i opiekunów dotyczący kont dla osób od 13 do poniżej 15 lat i narzędzi nadzoru, uruchomiony przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia, z uwzględnieniem ochrony prywatności i praw dziecka.
- przygotowanie szkół i nauczycieli do wyjaśniania uczniom nowych zasad;
- zapewnienie, aby odroczony dostęp nie ograniczał dostępu do usług edukacyjnych, informacyjnych i publicznych oraz do wsparcia psychologicznego, zgodnie z wyłączeniami przewidzianymi we wniosku.

12. Komunikatory i przenoszenie się ryzyka do usług nieobjętych regulacją

Wniosek nie obejmuje wprost interpersonalnych usług komunikacji, a doświadczenia organów ścigania wskazują, że kontakt nawiązany na platformie jest często przenoszony do prywatnego komunikatora. Odroczenie dostępu może też skłaniać małoletnich do korzystania z VPN oraz mniejszych, często pozaunijnych serwisów o niższym poziomie ochrony.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- rozważenie objęcia przynajmniej części wymogów (domyślne ograniczenie kontaktów z nieznajomymi dorosłymi, narzędzia zgłaszania) komunikatorów z funkcjami grupowymi i wyszukiwaniem użytkowników, z poszanowaniem poufności komunikacji i bez osłabiania szyfrowania;
- rozważenie wprowadzenia obowiązku stosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwdziałających nakłanianiu małoletnich do nawiązywania kontaktów w zewnętrznych komunikatorach, jeżeli może to stwarzać zagrożenie dla ich prywatności lub bezpieczeństwa, także w serwisach społecznościowych, analogicznie do wymogu przewidzianego dla gier internetowych, z poszanowaniem poufności komunikacji i zasady proporcjonalności;
- monitorowanie przez Komisję efektu przenoszenia się użytkowników do usług nieregulowanych i uwzględnienie go w przeglądzie rozporządzenia.

13. Prawa dziecka, istniejące konta i dostępność

Rada podkreśla, że ochrona małoletnich nie może oznaczać odcięcia ich od wsparcia. Część młodzieży, w tym osoby z grup wykluczonych, z niepełnosprawnościami lub chorobami przewlekłymi, znajduje w sieci istotne wsparcie społeczne i informacyjne.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- zapewnienie małoletnim poniżej progu wieku dostępu bez konta do treści informacyjnych, edukacyjnych i pomocowych oraz do zweryfikowanych grup wsparcia prowadzonych przez organizacje pozarządowe i instytucje publiczne, z uwzględnieniem bezpieczeństwa i ochrony prywatności małoletnich;
- uregulowanie sytuacji istniejących kont osób poniżej 15 lat: z odpowiednim wyprzedzeniem informowanie w przystępny sposób, umożliwienie pobrania własnych treści i realizacji prawa do przenoszenia danych na zasadach określonych w art. 20 RODO[9] oraz usunięcie danych osobowych po zamknięciu konta (art. 17 RODO),
- uwzględnienie w procesie legislacyjnym opinii dzieci i młodzieży, w tym z Polski, zgodnie z art. 12 Konwencji o prawach dziecka[10], z uwzględnieniem ich wieku i dojrzałości;
- zapewnienie, aby narzędzia potwierdzania wieku, kontroli rodzicielskiej i zgłaszania spełniały wymagania dostępności, zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/882 (Europejski akt o dostępności)[11].

14. Reklama i marketing influencerów kierowany do małoletnich

Wniosek odsyła w zakresie reklamy do DSA i dyrektywy 2005/29/WE, a pełniejsze rozwiązania zapowiada w akcie w sprawie sprawiedliwości cyfrowej. Tymczasem marketing influencerów, lokowanie produktu i waluty wirtualne są dla małoletnich szczególnie trudne do rozpoznania jako przekaz handlowy.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- zabieganie o spójne i równoległe uregulowanie marketingu influencerów kierowanego do dzieci, tak aby nie powstała luka między EU KIDS ACT a aktem w sprawie sprawiedliwości cyfrowej;
- rozważenie wzmocnienia ochrony dzieci występujących w treściach komercyjnych (tzw. dziecięcy influencerzy), w tym ograniczenia monetyzacji ich wizerunku i zapewnienia

[9] Rozporządzenie 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U.UE.L.2016.119.1)
[10] Konwencja o prawach dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz.U. 1991 nr 120 poz. 526)
[11] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U.UE.L.2019.151.70)

skutecznej realizacji prawa do usunięcia danych osobowych, w tym treści zawierających wizerunek dziecka, zgodnie z art. 17 RODO, również po osiągnięciu pełnoletności.

15. Sankcje i stanowisko negocjacyjne Polski

Według dostępnych analiz wniosek przewiduje kary do 6% światowego rocznego obrotu, spójne z DSA. Rada uznaje taki pułap za adekwatny wobec największych platform. Jednocześnie sankcje nakładane przez organy krajowe na mniejszych dostawców powinny być proporcjonalne i przewidywalne.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje:

- wskazanie w krajowych przepisach wdrożeniowych organu właściwego do nakładania kar w obszarze systemów AI oraz zasad wymiaru kar wobec MSP;
- przyjęcie przez Rząd RP jasnego stanowiska negocjacyjnego co do progu wieku: poparcie progu 15 lat jako zharmonizowanego minimum, z otwartością na podwyższenie do 16 lat w zakresie najbardziej ryzykownych funkcji (np. transmisji na żywo i kont publicznych), jeśli będzie to warunkiem porozumienia z Parlamentem Europejskim;
- sprzeciw wobec obniżania standardów prywatności potwierdzania wieku w zamian za szybsze wdrożenie.

Uwagi legislacyjne i redakcyjne

Rada ds. Cyfryzacji zwraca uwagę na następujące kwestie techniki legislacyjnej:

1. Upoważnienie Komisji Europejskiej do przyjmowania aktów delegowanych uzupełniających wymogi bezpieczeństwa na etapie projektowania (art. 25) jest szerokie. Powinno zostać ograniczone do elementów innych niż istotne w rozumieniu art. 290 TFUE, z określonym zakresem i kryteriami.
2. Terminy rozpoczęcia stosowania powinny być powiązane z faktyczną dostępnością unijnego rozwiązania weryfikacji wieku i portfeli EUDI w państwach członkowskich, a nie wyłącznie z datą wejścia w życie.
3. Należy zweryfikować spójność we wszystkich wersjach językowych. W polskiej wersji językowej art. 29 odsyła w zakresie weryfikacji wieku do „art. 5 i 6”, podczas gdy przepisy o odroczonym dostępie zawierają art. 6 i 7, a art. 5 dotyczy planu zapewnienia zgodności. Odesłanie wymaga weryfikacji z wersją angielską.
4. Uzasadnienie wspomina posiedzenie Młodzieżowej Rady Doradczej w „grudniu 2026 r.”, czyli po dacie przyjęcia wniosku. Chronologia wymaga wyjaśnienia przez Komisję.
5. Terminologia dotycząca potwierdzania wieku („poświadczenie dowodu wieku”, „unijny system weryfikacji wieku”) powinna być spójna z polską wersją rozporządzenia (UE) nr

910/2014 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2024/1183[12] oraz z ustawą o aplikacji mObywatel[13], z zapewnieniem jednolitego stosowania pojęć w całym projekcie rozporządzenia.

Podsumowanie

Rada do Spraw Cyfryzacji rekomenduje, aby Rada Ministrów RP poparła wniosek EU KIDS ACT co do zasady, zgłaszając w toku prac w Radzie UE uwagi przedstawione powyżej. Priorytetem negocjacyjnym powinny być: prywatność i bezpieczeństwo potwierdzania wieku, wykonalność weryfikacji odpowiedzialności rodzicielskiej, precyzja definicji usług objętych regulacją (w tym luka dotycząca komunikatorów), ochrona praw dziecka przy odroczonym dostępie oraz proporcjonalność obowiązków wobec MSP.

Rada ds. Cyfryzacji rekomenduje również, aby Minister Cyfryzacji niezwłocznie rozpoczął przygotowania krajowe: plan wdrożenia weryfikacji wieku w aplikacji mObywatel, analizę poświadczenia odpowiedzialności rodzicielskiej oraz model współpracy organów nadzoru. Rada ds. Cyfryzacji deklaruje gotowość do dalszego udziału w pracach nad stanowiskiem Rządu RP i krajowymi przepisami wdrożeniowymi.

Agnieszka Jankowska
Przewodnicząca Rady do Spraw Cyfryzacji
/podpisano elektronicznie/

PODPIS ZAUFANY
AGNIESZKA
JANKOWSKA
10.11.2026 14:50:35 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

[12] Rozporządzenie 2024/1183 w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Dz.U.UE.L.2024.1183)
[13] Ustawa z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz.U. 2026, poz. 1232)